tovného následkem zásad ustanovení § 330. obč. z. a § 156. ex. ř. a nepřipadla by vydražiteli částka pachtovného za dobu po příklepu; rozhodnou pro to, komu připadá pachtovné, jest doba jeho splatnosti; tomu nasvědčuje také ustanovení § 119. ex. ř.

Nejvyšší soudní dvůr připojil se prostě k právním názorům stolic nižších.

(Rozh. ze dne 13. května 1914, č. j. $\frac{\text{Rv III 57/14}}{1}$.)

Soudce Adam.

Zastavení živnosti nenastává zavřením závodu, nýbrž skončením realisace jmění správcem podstaty. (Příspěvek k řešení § 68. ad 2. a 75. zák. o osobní dani)

Usnesením kraj. soudu v P. ze dne 8. dubna 1913, č. j. S 10/13, uvalen byl na truhlářský závod P. kupecký konkurs. Závod ten byl již před uvalením konkursu zavřen a dělnictvo rozpuštěno. Usnesením výboru věřitelského byl správce podstaty dle § 139. k. ř. a násl. zmocněn, aby mobilie z volné ruky prodal.

Realisace massy provedena v době od 25. května 1913 do 10. července 1913. Dne 17. června 1913 oznámil správce podstaty, že provozování živnosti kridatářem zastaveno bylo před uvalením konkursu, že správa konkursní podstaty živnost kridatářovu neprovozuje a žádal za odepsání daně výdělkové dne 1. července 1913.

Rozhodnutím berního referátu okr. hejtmanství v P. ze dne 21. října 1913 odepsána daň teprve dnem 1. října 1913, poněvadž provozování živnosti bylo zastaveno teprve dne 11. července 1913, do kteréžto doby byl nábytek konkursní podstatou prodáván.

Ku stížnosti správce podstaty potvrdilo zemské fin. ředitelství v Praze rozhodnutí I. instance, poněvadž pokud realisační obchody prováděny byly a pokud konkursní podstata svůj sklad zboží ještě prodávala, nelze okolnost tu považovati za trvalé a úplné zastavení živnosti a tím tudíž nebyl dán předpoklad k výmazu této daně.

Ku stížnosti správce podstaty potvrdil správní soud rozhodnutí zemského fin. ředitelství a to z toho důvodu, že dle § 68. ad 2. a 75. zák. o osobních daních nejsou dány předpoklady pro výmaz výdělkové daně do té doby, pokud konkursní podstata neprodala úplně sklad zboží do konkursní podstaty náležející, poněvadž před touto dobou nelze za to míti, že by živnost trvale a úplně byla zastavena.

(Rozh. ze dne 16. března 1914, č. 2790 ex. 1914.)

Dr. Liška.

K výkladu § 159. nesp. říz.

R. J. vyslovil ve své závěti přání, aby jeho universální dědic, setník V. D., složil přiměřený obnos, z jehož úroků by slouženy by-